Israel sing Luwih Gedhe

Gusti Allah ngandika marang Abram, "Lungaa saka tanahmu, saka sanak-sedulurmu lan saka omahe bapakmu, menyang tanah sing bakal Daktuduhake marang kowe. Kowé bakal Dakdadèkaké bangsa sing gedhé, lan Dakberkahi, sarta jenengmu bakal Dakluhuraké, lan kowé bakal dadi berkah. Sapa waé sing mberkahi kowé bakal Dakberkahi, lan sapa waé sing ngipat-ipati kowé bakal Dakipat-ipati, lan merga saka kowé kabèh bangsa ing bumi bakal diberkahi." Purwaning Dumadi 12:1-3

Rahayu bangsa sing Gusti Allahé yaiku Yéhuwah, lan umat sing dipilih dadi kagunganė. Jabur 33:12

Ing dina iku uga Gusti Allah damel prajanjian karo Abram, pangandikane: “Turun-turunira wis Dakwenehake tanah iki, wiwit saka kali Mesir nganti tekan kali gedhe Efrat: wong Keni, wong Kenas, wong Kadmoni, wong Het, wong Feris, wong Refaim, wong Amori, wong Kanaan, wong Girgasi lan wong Yebus. Purwaning Dumadi 15:18-21

Lan Aku bakal maringi marang sira lan turun-turunira, tanah sing sira enggoni minangka wong manca, yaiku tanah Kanaan kabeh, dadi duweke langgeng; lan Aku bakal dadi Allahe.” Purwaning Dumadi 17:8

Gusti Allah banjur ngandika marang Nabi Musa: “Aku iki Yehuwah.” Lan Aku wis ngatingal marang Abraham, Ishak lan Yakub, kanthi asmane Gusti Allah Kang Mahakuwasa, nanging asmaningSun Yehuwah Aku ora dikenal dening dheweke. Lan Aku uga wis nggawe prajanjian karo dheweke, kanggo menehi dheweke tanah Kanaan, tanah sing dienggoni wong manca, ing ngendi dheweke dadi wong manca. Pangentasan 6:2-4

Aku iki Pangéran, Allahmu, sing wis ngentasaké kowé saka tanah Mesir, supaya kowé diparingi tanah Kanaan, lan supaya Aku dadi Allahmu. Kaimaman 25:38

“Kowé padha balia lan budhala, lan lungaa menyang pagunungané wong Amori lan menyang sakèhing panggonan ing sacedhaké kono, ing ara-ara samun, ing pagunungan, ing lembah, ing sisih kidul lan ing pinggir segara, menyang tanahé wong Kanaan lan menyang Libanon, nganti tekan kali gedhé, yaiku kali Efrat. Lah, Aku wis ndadèkaké tanah iki ana ing ngarepmu. Lungaa lan rebuten tanah sing wis dijanjekake déning Pangéran marang para leluhurmu, Abraham, Ishak, lan Yakub, supaya diparingaké marang wong-wong mau lan marang turun-turuné. Pangandharing Torèt 1:7-8

Sabab yèn kowé padha netepi sakèhing pepakon sing dakprentahaké marang kowé kanthi temen-temen lan nglakoni, sarta tresna marang Pangéran, Allahmu, lumaku ing sakèhing dalané, lan rumaket marang Panjenengané, Pangéran bakal nundhungi sakèhing bangsa iki saka ngarepmu, lan kowé bakal ngenggoni bangsa-bangsa sing luwih gedhé lan luwih kuwat tinimbang kowé. Saben panggonan sing bakal diinjak déning tlapakanmu bakal dadi duwèkmu: wiwit saka ara-ara samun lan Libanon, wiwit saka kali, yaiku kali Efrat, nganti tekan segara sing paling adoh, bakal dadi tlatahmu.” Ora ana wong sing bisa tahan nglawan kowé, merga Pangéran Allahmu bakal ndadekaké rasa wedi lan wedi marang kowé ing saklumahing tanah sing bakal kokidak-idak, kaya sing wis dijanjekaké marang kowé.” Pangandharing Torèt 11:22-25

"Munggaha menyang gunung Abarim iki, menyang gunung Nebo, sing ana ing tanah Moab, sing madhep Yerikho; lan delengen tanah Kanaan, sing Dakwenehake marang wong Israel minangka duweke." Pangandharing Torèt 32:49

Sawisé Nabi Musa, abdiné Pangéran, séda, Pangéran ngandika marang Yosua bin Nun, abdiné Nabi Musa, "Abdi-Ku Musa wis séda; mulané saiki ngadega, nyabrang Kali Yardèn iki, kowé lan bangsa iki kabèh, menyang tanah sing Dakwenehake marang wong-wong mau, yaiku wong Israel. Saben panggonan sing bakal diinjak déning tlapakanmu, wis Dakwenehake marang kowé, kaya sing Dakjanjekake marang Nabi Musa. Saka ara-ara samun lan Libanon iki nganti tekan kali gedhé, yaiku kali Efrat, kabèh tanahé wong Het, lan nganti tekan segara gedhé ing sisih suruping srengéngé, bakal dadi wilayahmu. Ora ana wong sing bisa tahan ana ing ngarepmu sajroné uripmu. Kaya Aku nunggil karo Nabi Musa, Aku bakal nunggil karo kowé. Aku ora bakal nglirwakaké kowé lan ora bakal ninggal kowé." Kowé kudu kuwat lan kendel, merga kowé sing bakal mbagi tanah iki dadi warisan, sing wis Dakjanjekake marang para leluhuré. Yosua 1:1-6

Iki tanah-tanah sing diduweni wong Israel ing tanah Kanaan, sing diedum-edum dening Imam Eleazar, lan Yosua bin Nun, lan para panggedhening kulawarga suku-suku Israel. Yosua 14:1

Dawud uga ngalahake Hadadezer bin Rehob, raja Zoba, nalika dheweke arep ngrebut maneh wilayahe ing kali Efrat. 2 Samuel 8:3

Yaiku prajanjian sing digawe karo Abraham, lan sumpahe marang Ishak; Lan wis netepake iku marang Yakub minangka angger-angger, lan marang Israel minangka prajanjian langgeng, pangandikane, "Marang kowe bakal Dakwenehake tanah Kanaan, minangka warisanmu; Nalika kowe isih sithik, malah mung sawetara, lan wong manca ing kono." 1 Babad 16:16-19

Dawud ngalahake Hadadezer, raja Zoba, ing Hamat, nalika dheweke arep netepake kekuasaane ing kali Efrat. 1 Babad 18:3

Prajanjian kang digawe karo Abraham, lan sumpah marang Iskak; Lan ngukuhake iku marang Yakub dadi angger-angger, lan marang Israel dadi prajanjian langgeng: Pangandikane, "Marang kowe bakal Dakwenehake tanah Kanaan, minangka warisanmu: Nalika cacahe mung sawetara wong; ya, sithik banget, lan wong manca ing kono. Jabur 105:9-12

Kang ngalahake bangsa-bangsa gedhe, lan mateni raja-raja kang kuwasa; Sihon, rajane wong Amori, lan Og, rajane Basan, lan kabeh kraton Kanaan: Lan maringi tanahe dadi pusaka, warisan kanggo Israel umate. Asma Paduka, dhuh Yehuwah, langgeng ing salawas-lawase; lan pangeling-eling Paduka, dhuh Yehuwah, turun-tumurun. Jabur 135:10-13

Lan nalika iku ana ing taun kaping limalas Abram manggon ing tanah Kanaan, yaiku taun kaping pitung puluh uripe Abram, lan Pangeran Yehuwah ngatingal marang Abram ing taun iku lan ngandika marang dheweke, "Aku iki Pangeran Yehuwah, kang ngirid kowe metu saka Ur-Kasdim kanggo menehi kowe tanah iki dadi pusaka." Mulane saiki lumakua ana ing ngarsaningSun lan dadia sampurna sarta netepana pepakon-pepakonKu, amarga kowe lan turunmu bakal Dakwenehake tanah iki dadi pusaka, wiwit saka kali Mesir nganti tekan kali gedhe Efrat. Yasher 13:17-18

Esau banjur tangi lan bali menyang Yakub, lan nindakake kabeh sing diwelingake Nebayot bin Ismael; lan Esau njupuk kabeh bandha sing ditinggalake Ishak, nyawa, kewan, sapi lan bandha, lan kabeh bandha; dheweke ora menehi apa-apa marang kakange Yakub; lan Yakub njupuk kabeh tanah Kanaan, saka kali Mesir nganti tekan kali Efrat, lan dheweke njupuk dadi duweke langgeng, lan kanggo anak-anake lan turune sawise dheweke selawase. Lan iki tembung-tembung sing ditulis Yakub ing buku kasebut, sing ujar: Tanah Kanaan lan kabeh kutha wong Het, wong Hewi, wong Yebus, wong Amori, wong Feris, lan wong Gergashi, kabeh pitu bangsa saka kali Mesir nganti tekan kali Efrat. Jasher 47:24,27

Lan sawise seda Nabi Musa, Pangeran Yehuwah ngandika marang Yosua bin Nun, pangandikane, "Tangia lan nyabrang Kali Yordan menyang tanah sing wis Dakwenehake marang wong Israel, lan kowe bakal nggawe wong Israel nduweni tanah kasebut." Saben panggonan sing bakal diinjek ing tlapakanmu bakal dadi duwekmu, wiwit saka ara-ara samun Libanon nganti tekan kali gedhe, yaiku kali Perath, bakal dadi watesmu. Jasher 88:1-3

Gusti Allah banjur ngandika marang Abram: "Aku iki Yehuwah, kang ngirid kowe metu saka Ur-Kasdim, supaya kowe diparingi tanah wong Kanaan supaya dadi duwekmu salawas-lawase; lan Aku bakal dadi Allahmu lan turunmu sawise kowe." Ing dina iku Gusti Allah damel prajanjian karo Abram, pangandikane: "Turunmu bakal Dakwenehake tanah iki, wiwit saka kali Mesir nganti tekan kali gedhe, yaiku kali Efrat, wong Keni, wong Kenas, wong Kadmoni, wong Feris, wong Refaim, wong Pakor, wong Hewi, wong Amori, wong Kanaan, wong Girgasi lan wong Yebus." Yubileum 14:7,18

Lan Aku bakal maringi kowe lan turunmu sawise kowe tanah panggonanmu manggon minangka wong neneka, yaiku tanah Kanaan, supaya kowe bisa nduweni salawas-lawase, lan Aku bakal dadi Allahe. Yubileum 15:10

Lan aku kandha marang bapakku Yakub: Liwat kowé, Gusti Allah bakal ngrampas wong Kanaan, lan bakal maringi tanahé marang kowé lan turunmu sawisé kowé. Prajanjian Lewi 3:10

Lan sawisé iku, Gusti Allah piyambak (Yesus Kristus) bakal jumeneng marang kowé, pepadhang kabeneran, lan kowé bakal bali menyang tanahmu. Prajanjian Zebulon 2:32

Lan sawisé kowé wis suda lan dadi sithik, kowé bakal bali lan ngakoni Gusti Allahmu; lan Panjenengané bakal nggawa kowé bali menyang tanahmu, miturut sih-rahmaté sing gedhé. Prajanjian Naftali 1:30